

Sectarismes en la Catalunya del segle XXI

written by Josep Lluís Martínez | 23 d'octubre de 2020

Venim d'una tradició verticalista de centenars d'anys, que no va començar amb el franquisme, ho va fer molt abans, segles abans. El verticalisme com a règim es va inaugurar a la península amb el regnat dels reis catòlics, i es va fer hegemònic amb la caiguda de Barcelona i de Cardona l'any 1714. Les guerres carlines l'únic que van representar va ser la constatació de diferents formes d'encapçalar la piràmide de poder i el seu repartiment entre reduïdes cúspides socials.

La revolució maquinista a Catalunya, que va instaurar el capitalisme burgés, no va ser aliena a aquesta tendència, la qual només va tenir alguna oposició seriosa amb l'anarcosindicalisme i el cooperativisme.

Amb aquests antecedents, gravats a foc en els nostres gens al llarg de generacions, la lluita per la democràcia no és una tasca senzilla. I em refereixo a la veritable democràcia, la del poder en mans del poble. La que s'enfronta radicalment a tot intent de manipulació o dirigisme sectari.

Tant se val, siguin de classe o bé siguin de grupuscles socials, els sectarismes són l'antítesi de la democràcia i infiltren, malauradament, tot intent de canvi profund. I aquests sectarismes no venen sempre del poder econòmic, puix que també els veiem en els sectors de l'autodenominada esquerra.

Fem una mica d'història recent. Venim d'un mandat, el del Referèndum del 1r d'octubre de 2017 que va representar l'expressió màxima de la democràcia. Això va ser fruit d'una experiència anterior que molts volen ocultar, i que va ser el moviment 15M del 2011, intent de manifestació de la democràcia deliberativa i directa que va tenir el seu moment àlgid el 15

de juny del mateix any encerclant el Parlament per a frenar la promulgació de la llei òmnibus, mare de les retallades socials. I aquella derrota va donar ales al PP i al PSOE per pactar la reforma constitucional de finals d'agost per imposar l'estabilitat pressupostària i fer prevaldre els interessos del capital financer, el pagament del deute abans de qualsevol despesa social. Poc després es desfeia el 15M per la infiltració d'elements verticalistes dels partits.

La història, malauradament per alguns, no s'atura. La revolució tecnològica ens està obrint la porta a una revolució política i social que escombrarà unes minories atrinxerades al poder, econòmic o polític. Les fórmules tecnològiques hi són, només cal implementar-les i distribuir-les per apoderar el poble, veritable subjecte de la democràcia.

Els elements més conscients de la necessitat d'aplicació d'aquests avenços dins la societat per tal de donar la veu i el poder decisorí al poble, a voltes organitzats i moltes vegades per lliure dins d'organitzacions verticals, no han fet més que començar la seva tasca revolucionària. Cal que siguin conscients del que estan fent i que s'organitzin. En cas contrari, tot pot quedar en un nou intent, i portat al fracàs de la mà dels oportunistes de torn.

La reforma democràtica dins les estructures polítiques i socials és una feina de gegants la qual, malgrat certs avenços, no sembla haver tombat encara la tendència *cabdillista* que portem als gens, tant en l'àmbit dels partits que ho han intentat, com ara Junts per Catalunya i la CUP, passant per la no nascuda experiència de la Crida Nacional, com en el terreny social, en casos com els de l'ANC i del Debat Constituent. Cal reforçar els sectors democràtics en sentit estricte, d'aquestes organitzacions, tot desemmascarant els grupuscles verticalistes que lluiten per mantenir-se en el poder de cadascuna de les organitzacions amb la coartada de la "democràcia representativa" o de la suposada intel·ligència superior d'alguns elements.

I, per sobre de tot, cal reforçar el Consell per la República Catalana i els seus Consells Locals. És fonamental dotar aquesta institució netament republicana d'elements de comandament i presa de decisions clarament democràtics. Només amb un far clar com aquest, el gruix d'organitzacions no tindran més remei que adaptar-se al nou referent marcat i podrem, sense més dilacions, instaurar el model democràtic de la nova República Catalana.